

Kázání Růžďka 31.8.2025 **Jaká je nádoba tvého srdce?** (vstup 135,1)

Introit: ***Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdaril vším duchovním požehnáním nebeských darů; v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří.***(Efezským 1, 3-4)

Píseň 187

Modlitba

Čtení: Žalm 63

Píseň 172, 1-8 a 22-23

Text kázání: Matouš 9,16-17

Milí přátelé, bratři a sestry,

chtěl bych se s vámi podělit o zkušenost, kterou jsem zažil minulý týden na festivalu United. Opět jsem sloužil na festivalu v Poradenském centru. Letos jsem zaznamenal o tuto službu větší zájem. Někteří lidé chodili pro radu, jiní se sdíleli se svými těžkostmi, další pak přišli pro modlitbu nebo požehnání. A někteří doposud Boha neznající v Něho uvěřili a odevzdali Pánu Ježíši svůj život. Vnímám, jak ve všech těchto setkáních byl s námi Bůh, jak jednal, jak se těchto lidí dotýkal a naplňoval jejich srdce radostí.

Nicméně to, co s vámi chci sdílet, je moje osobní zkušenost s Bohem, kterou jsem prožil ještě v přípravné fázi těsně před festivalem. A to když jsme my poradci měli seminář. Dvě sestry nás během semináře vedly ke ztišení a uvolnění. A já než prozradím, co jsem sám viděl, tak bych vás chtěl přivést k podobné zkušenosti. Ty dvě sestry byly křesťanské terapeutky a řekly nám, ať se na svých místech uvolníme a zavřeme oči. A tak, já nikoho z vás v této chvíli nenutím, ale kdo chcete a máte touhu jít blíže k Bohu, tak prosím nyní v této chvíli se uvolněte na svých místech a zavřete oči. A modlete se tuto modlitbu: ***Duchu svatý, prosím Tě ve jménu Pána Ježíše, učiň mě v této chvíli vnímavým a otevři mé srdce a můj vnitřní zrak. Amen.*** Vnímejte nyní své tělo, jak se nohy dotýkají země, své ruce, vnímejte své srdce, svůj dech a nyní se podívejte do svého nitra. A představte si své srdce, nebo svou duši jako nějakou nádobu. Vnímejte, co to je za nádobu. A taky vnímejte, čím je naplněná a jak moc je naplněná. Je prázdná, plná, nebo třeba do poloviny plná? A je v ní čistá voda, nebo jiná tekutina, anebo v tom něco třeba plave?

To, co jsme viděli my na tom semináři, tak jsme se následně o tom sdíleli ve skupinkách. Klidně se tak můžete po bohoslužbách také sdílet, anebo kdyby někdo chtěl říct nám všem, co viděl, tak je to třeba po ohláškách taky možné. Nyní ale řeknu, co jsem viděl já. V mém nitru jsem viděl takovou tu třídecovou průhlednou sklenici z Ikey. A v ní byla ***čistá voda***. Bublala, jako perlivá Magnesie. Musím, bratři a sestry, říct, že mě to velmi povzbudilo, protože sám sebe bych viděl úplně jinak. Připadal jsem si v tom společenství křesťanů nedostatečný. A svým způsobem jsem se i bál podívat do svého nitra, jakou špínu tam vlastně uvidím. A tak mne velmi překvapilo, že jsem viděl čistou sklenici i vodu. ***Bůh mi ukázal, že se na mě dívá skrze svého Syna Pána Ježíše, a díky jeho oběti na kříži mne vidí zcela čistého!*** A takto Bůh vidí i tebe, pokud jsi dal svůj život Ježíši a uvěřil v Něho. Očištěného, ospravedlněného. Ta sklenice čisté vody byl pro mne ten nový život, který jsem přijal v Pánu Ježíši Kristu. On do mne vložil nový život, protože já jsem mu předtím vydal svůj život. Do Jeho rukou, pod jeho vládu. Dal jsem Mu svůj život a On mi za to dal svůj. To je obrovská Boží věc. Když se Bohu vydáváme, On nám dává pak mnohem víc. Ta sklenice s čistou vodou představovala Boží život ve mně. Pán Ježíš přece říká, ***kdo ve mne uvěří, proudy živé vody poplynou z jeho nitra***. Nová sklenice, nový život, perlící voda, voda živá, voda Ducha svatého. Je velmi povzbuzující, když člověk může vlastně i vidět, že má nový život v Pánu Ježíši. Pro men to bylo obrovské potvrzení toho, že stále patřím Pánu. I přes své pády a selhání.

Co v tom mém „vidění“ bylo ale zahanbující, že ta sklenice mého srdce byla plná pouze do jedné třetiny. Co to znamená? Ptal jsem se sám sebe a ptal jsem se Boha. Znamená to, že už mi dochází síly? Že už jich nemám moc? Anebo to znamená, že zase toho Božího života v sobě až tak nemám? A že bych měl tedy více chodit k Bohu? Více se modlit, více Pána chválit, více čerpat z Jeho slova? Bible nám říká, že ***máme být plni Ducha svatého***, a mě bylo ukázáno, že k té plnosti mi mnoho chybí! Najednou jsme se viděl, jako vlažný křesťan, kterému do vroucnosti opravdu mnoho chybí. Takže je to pro mne i napomenutí. Nicméně když jsme se sdíleli v těch skupinkách, tak každý měl trochu jinou představu. Někdo měl takovou tu skleněnou nádobu na měření vody. Další džbán atp. Co bylo ale zajímavé, že i další měli tu nádobu plnou do třetiny, nebo i méně. A to dokonce i takoví křesťané, na kterých je na první pohled vidět, jak jsou plní Božího Ducha. A tak nebylo to nakonec pro mne jen napomenutí, ale i povzbuzení. Přijali jsme totiž, že Bůh má sil velké množství a chce nám dávat ještě víc. Jen je potřeba jít k Němu a nabírat nových sil. Jak pouze malá část našeho života využívá Boží požehnání. Bůh má pro nás už zde na zemi připraveno mnohem víc.

Jak tedy můžeme být více prodchnuti Boží přítomností? Takový návod nám v tom 63. žalmu doporučuje sám král David: ***Bože, tys Bůh můj! Hledám tě za úsvitu, má duše po tobě žízní. Mé tělo touhou po***

tobě hyne ve vyschlé, prahnoucí, bezvodé zemi. Máme to tak, bratři a sestry? Máme podobnou touhu jako David? Možná je naše srdce nespokojené, nepokojné, nervózní. Protože nemá dostatek Božího života a proto bychom měli o to více toužit po Bohu. David přetavil svou nespokojenost v touhu pro Boha. Dělejme to také tak! Je-li nádoba tvého srdce na suchu, jak ve vyprahlé zemi, kde již není života, pak je třeba hledat Boha na modlitbách již za úsvitu. **Proto tě vyhlížím ve svatyni, chci spatřit tvoji sílu a slávu; tvé milosrdenství je lepší než život, mé rty tě chválí zpěvem.** Vyhlížet Pána znamená mít nastavené srdce a svůj pohled stále na Něho. A tou svatyní dnes můžeme vnímat třeba náš kostel, nebo společenství při bohoslužbě. Společně uctívát našeho Boha a společně Mu naslouchat. Vždyť, **kde se dva neb tři sejdou v Kristově jméně, tam On zaslibuje, že vždycky bude.** A je tu i dnes! Potřebujeme se se svou vírou také sdílet a navzájem se povzbuzovat. Ovšem tu svatyni potřebujeme nalézt také ve svém srdci. A proto je důležité se hluboce ztišit a jít nebo chodit do hloubi svého nitra. Vždyť právě tam se totiž s námi chce náš Bůh setkat především. **Má duše se sytí nejučtější stravou,** píše dále David. Od Pána Ježíše, bratři a sestry, víme, že člověk není živ jen chlebem, ale také Božím slovem. A duši, jak moc dobře víme, chlebem nenasytíme. Kolik a jak často se sytíme Božím slovem? Rozjímáme nad ním? Kolik slova z Písma známe. **Když si tě na lůžku připomínám, o tobě rozjímám za nočních hlídek.** Modlitbou a ztišením je dobré nejen den začínat, ale i končit. Prosit, aby nám Bůh otevíral oči, abychom s vděčností spatřili, jak Bůh v našem životě přes den jednal. A abychom Mu mohli za to poděkovat. Pokud takto budeme Boha pravidelně hledat každého dne, ráno i večer, pak stejně jako David můžeme zakoušet, jak Bůh je dobrý, jak se o nás stará. **A naše duše,** stejně jako ta Davidova, o to více **přilne k Bohu** a bude zakoušet, **že Boží pravice, tedy Pán Ježíš, nás drží pevně.**

Ale vraťme se ještě, bratři a sestry, k těm nádobám našeho srdce. Jakou nádobu jste viděli? Někdo možná neviděl nic, i to se může stát. Někdo ale mohl vidět např. čistou vodu, ale něco v ní plavalo. Třeba ustaranost, nebo trápení. Někdo má nádobu třeba plnou až přetéká, a jeho srdce **se stalo pramenem vyvěrajícím k životu věčnému.** Další ovšem může zakoušet, že jeho pramen srdce začal vysychat. A někdo může mít nádobu děravou nebo prasklou. Možná je někdo, kdo vždycky nabere požehnání, ale ono hned nějak proteče mezi prsty a člověk je pak tak prázdný. O takovém srdci nebo nádobě duše vlastně mluví Pán Ježíš: **A mladé víno se nedává do starých měchů, jinak se měchy roztrhnou, víno vyteče a měchy přijdou nazmar. Nové víno se dává do nových měchů, a tak se uchová obojí.** Co ta slova Pána Ježíše vlastně znamenají? Mladé víno představuje ten nový život v Kristu. Nová síla, Boží moc, požehnání. Kdo by nechtěl Boží požehnání? Jenže my lidé jsme takoví, že chceme žít v Boží radosti, v Boží přítomnosti, ale chceme, aby nám Bůh žehnal do našich starých životů. Chceme si často žít podle sebe, nechceme se vydat Pánu, nechceme se poddat Božím nárokům, ale jeho přízeň samozřejmě chceme. Ta Ježíšova slova vlastně ukazují, že pokud nebudeme dávat sami sebe Pánu, pak ten Kristův život z nás vyprchá a my zvlažníme. Staré měchy, starý život není schopen v sobě udržet nové víno Božího života. Budeme-li dávat npvé víno do starých měchů, tak nás to nakonec roztrhá, nepospěje nám to. Proot je potřeba vzít Boha vážně. Proto je potřeba zahodit ty staré měchy, staré způsoby života a vyměnit je za nové. Protože přesně to Bůh požaduje. Dej mi svůj starý život a já ti dám nový. A v tom novém životě, který ti dám, se uchová obojí. Tvůj život bude zachován pro život věčný a Já budu přebývat ve tvém životě, praví Pán.

To druhé Ježíšovo podobenství, které jsme četli mluví vlastně o tomtéž. **Nikdo nezalátá starý šat záplatou z neseprané látky; nebo se ten přišitý kus ze šatu vytrhne a díra bude ještě větší.** V našich životech občas dojde k tomu, že si ty své kalhoty života roztrhneme. Látat ale novou látkou donekonečna staré kalhoty není řešení. Takové látání je vlastně podobné tomu, že já zhřeším a pak prosím Pána o odpuštění. Ta nová záplata je odpuštění. Jenže pokud zhřeším, prosím o odpuštění, ale vlastně zůstávám dál ve svém hříchu, tak se látka znovu trhá. Proto svleč ze sebe starého člověka, vydej se Pánu celý, protože On ti nechce jen foukat bolístky, On tě chce vyléčit a vysvobodit z tvého hříchu. On tu moc má. Jen se Mu vydej celý a dovol mu, aby tě proměnil. On má řešení na každou tvou bolest. On ale nechce tvou bolest tlumit donekonečna Ibalginem, On chce příčinu tvé bolesti odstranit a trvale tě vyléčit. Pojď tedy nyní k němu. Jemu se dej. Vyznej svůj hřích a řekni Mu, že potřebuješ nové srdce. Možná jsi to již udělal, a jsi spokojený. Ale přesto, Pán nás zve k obnově. I dnes nám chce dát nové měchy, nové kalhoty, nové srdce. Jen se Mu znovu vydejme se vším co máme. Amen. Modlitba píseň 575

Slovo poslání: Izajáš 55, 1-3

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary o přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen.

Píseň 427